

«ТАСДИҚ МЕНАМОЯМ»

Ректори Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон
ба номи **Шириншоҳ Шохтемур**
профессор **Махмадризода Усмон М.**

соли 2025

ТАҚРИЗИ

муассисаи пешбар – Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон ба номи Шириншоҳ Шохтемур ба диссертатсияи Қурбонов Давлатбек Мирзоевич дар мавзуи «Бухрони сиёсӣ ва хусусиятҳои идоракунии он дар шароити тағйирпазирии ҳома (таҷрибаи Тоҷикистон)», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ пешниҳод гардидааст.

Мутобикати диссертатсия ба ихтисосҳо ва самтҳои илм, ки аз рӯйи онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Диссертатсия ба ихтисос ё соҳаи илми эълоншуда дар мавзуи «Бухрони сиёсӣ ва хусусиятҳои идоракунии он дар шароити тағйирпазирии ҳома (таҷрибаи Тоҷикистон) бо шиносномаи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ мутобикат менамояд ва таҳқиқоти анҷомдодаи доктараб дар рушди илмҳои сиёсӣ мусоидат мекунад.

Мавзуи диссертатсия, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот, методҳои илмӣ истифодашуда ва натиҷаҳои асосии рисолаи диссертатсионӣ бо ихтисоси илмӣ интихобгардида, пурра мувофиқат менамоянд. Хусусан, масъалаи тақвияти ихтисос ва самтҳои илмӣ ба монанди «сафарбарнамоии сиёсӣ», «ҳокимияти сиёсӣ ва идоракунии сиёсӣ, андозагирии муносири сиёсати иноватсионӣ» дар банди 11-ум «Сохтор ва технологияи идоракунии сиёсӣ» барои таҳқиқ пешбинӣ гардидаанд.

Дар робита ба ин, мутобикати диссертатсия ба самтҳои илмӣ вобаста ба бухрони сиёсӣ ва хусусиятҳои идоракунии он дар шароити тағйирпазирии ҳома барои муқовимат бо хавфу хатар ва таҳдидҳои воқеӣ ҳамеша рӯзмарра боқӣ мемонад. Барои пешгирии бухрон муқовимат ба он, бояд механизмҳои миллии назоратӣ тақвият дода шаванд ва инчунин рушди маориф ва илм баланд бардошта шавад, ки инро Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон баръало дарк карда истодааст. Аз ин рӯ, таҳқиқоти

диссертационии Қурбонов Д. М. ба омӯзишу таҳқиқи чунин масъалаҳо бахшида шудааст, ки ҳамчун мавзуи мубрам ба шумор меравад.

Саҳми илмӣ докталаб дар ҳалли масъалаи илмӣ ё коркарди проблемаи илмӣ бо арзёбии аҳамияти он. Саҳми илмӣ Қурбонов Д. М. дар коркарди проблемаи илмӣ бо арзёбии аҳамияти натиҷаҳои таҳқиқот дар таҳқиқи минбаъдаи масъалаи мазкур аз ҷиҳати назариявӣ амалӣ аҳамияти махсус дошта, бо далелҳои мухталиф асоснок карда мешавад. Докталаби дарёфти дараҷаи илмӣ тавонистааст, ки ҷанбаҳои назариявӣ методологии таҳқиқоти анҷомдодаашонро вобаста ба бӯҳрони сиёсӣ ҳамаҷониба ҳаллу фасл намудааст. Инчунин, ӯ барои амалӣ намудани мақсад ва вазифаҳои таҳқиқоти илмӣ методҳои илмӣ мувофиқро истифода кардааст. Хусусан, истифодаи методи таҳлили системавӣ, ки бӯҳрони сиёсӣ ва идоракунии онро ҳамчун як унсури таркибии ҷомеа нишон диҳад муайян намудааст.

Бояд тазакур дод, ки ҳамаи методҳои истифоданамудаи докталаб бо мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот мувофиқат менамоянд. Зеро яке аз самтҳои асосии таҳқиқотро шинохти бӯҳрони сиёсӣ ва идоракунии ташкил медиҳад. Муаллиф бо мақсади муайян кардани табиати Бӯҳрон ва хусусиятҳои идоракунии он таснифоти мавҷудаи ин соҳаро истифода намуда, дар баробари он таснифоти худро низ пешниҳод намудааст. Дар чунин маврид мо истифодаи методи типологиро мушоҳида мекунем, ки онро Қурбонов Д. М. моҳирона истифода бурдааст. Барои муайян кардани сарчашмаҳои пайдоиши бӯҳрони сиёсӣ муаллиф таҷрибаи ҷанги таҳмилии шаҳрвандии Тоҷикистонро бо « таҳқиқи омилҳои », ки сабаби пайдоиши ҷангу низоҳҳои мухталиф пайдо шуданд, нишон дода тавонистааст.

Дар таҳқиқот муаллиф пайдоиши бӯҳронҳои сиёсии замони муосирро ҳамчун проблемаи илмӣ муаррифӣ намуда, вобаста ба идоракунии онҳо пешниҳод менамояд, ки дар навбати аввал дастгоҳи идеологии давлат ва васоити ахбори омма бояд барои пешгирӣ намудани бӯҳронҳо нақши калидӣ дошта бошанд.

Арзёбии аҳамияти масъалаи илмӣ як ҷузъи асосии таҳқиқоти диссертационии докталаб мебошад. Ин раванд бо таҳлили ҷиддии маълумотҳо дар бораи бӯҳрони сиёси ва масъалаҳои идоракунии он, муқоисаи натиҷаҳо ва пешниҳоди роҳҳои ҳалли муносиб иҷро карда шудааст. Саҳми шахсии Қурбонов Д. М. дар ҳалли масъалаи илмӣ –таҳқиқотӣ хеле назаррас мебошад. Ӯ дар рушди илмҳои сиёсӣ ва ҳалли яке аз масъалаҳои хеле мубрами рӯз саҳми худро гузошта тавонистааст.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Масъалаи омӯзиши бӯҳрони сиёсӣ ва хусусиятҳои идоракунии он муҳимияти хосса дошта, дар замони тағйирпазирии ҷомеа таҳқиқу таҳлили амалиро тақозо менамояд.

Маҳз ҳамин зухуррот боиси ба гирдоби хавфу хатар ва таҳдидҳои нави замонавӣ кашида шудани кишварҳои тозабаистиклолрасида гардида, дар назди мо зарурати таъмини бехатариро ба миён мегузорад.

Омӯзиши бухрони сиёсӣ ва роҳҳои идоракунии он, муайян намудани шиддати таъсиррасонии бухрон ба инкишофи давлат дар шароити муосир хеле муҳим мебошад.

Бухрони сиёсӣ дар илмҳои сиёсӣ ҳамеша ҳамчун масъалаи ҳалалдор гардидани тартибот ва низоми сиёсӣ доништа мешавад. Аз ин рӯ ин таҳқиқот барои Ҷумҳурии Тоҷикистон, айни замон, хелле муҳим мебошад.

Идоракунии давлатӣ яке аз ҷузъҳои асосии давлатдорӣ муосир ба ҳисоб меравад. Хусусан, идора намудани бухронҳои сиёсӣ, ки дар айни замон, давлатҳои тозабаистиклолрасида зуд-зуд ба он рӯ ба рӯ мешаванд хелле муҳим аст.

Ҳамин тавр, интиҳоби мавзуи мазкури таҳқиқоти диссертатсионӣ муҳимияти мавзуи мазкурро арзёбӣ менамояд. Масъалаи бухрони сиёсӣ ва идоракунии он дар кишвари мо бори аввал аз дидгоҳи илмӣ мавриди таҳқиқу баррасӣ қарор дода шудааст, аз ин рӯ бозёфтҳои илмӣ он барои ба эътидол овардани вазъи бухронӣ заминаи бозётимод фароҳам оварда метавонанд.

Натиҷаҳои мушаххаси илмӣ (бо нишон додани наwgонӣ, аҳамияти илмӣ ва амалии онҳо), ки барои он ба доvtалаб додани дараҷаи илмӣ дархостшаванда мумкин аст. Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ аҳамияти илмию назариявӣ ва амалӣ доранд. Муаллиф дар диссертатсияи на танҳо моҳият, хусусият ва табиати бухрони сиёсӣ ва идоракунии онро нишон додааст, балки таснифоте низ пешниҳод кардааст, ки барои таҳлили бухронҳои сиёсӣ аз аҳамият ҳолӣ нест. Натиҷаҳои мушаххаси илмӣ бо нишон додани наwgонӣ чунин аст:

- ҷанбаҳои сиёсӣ ва назариявӣю методологии бухрони сиёсӣ, сарчашмаҳои илмӣ, мафҳум, моҳият ва идоракунии он таҳқиқ карда шуд;
- моҳияти бухрони сиёсӣ ва таъсири он ба парадигмаҳои сиёсии муосири идоракунии давлатӣ исбот карда шуд;
- шаклҳои гуногуни бухрони сиёсӣ ва масъалаи рушди давлатдорӣ милли мавриди баррасӣ қарор дода шуд;
- зухурроти бухрони сиёсӣ ва мушкилоти идоракунии давлатӣ дар шароити бухронии инкишоф муайян карда шуд;
- бухронҳои муосири сиёсӣ ҳамчун таҳдид дар раванди рушди давлатдорӣ милли нишон дода шуд;

- механизм ва танзиму пешгирии бухрони сиёсӣ дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон ва махсусияти идоракунии он таҳлил, баррасӣ ва асоснок карда шуд.

Масъалагузориҳо дар қисмҳои алоҳидаи боби якуму дуюм гувоҳӣ аз он медиҳанд, ки муаллиф аз уҳдаи мақсади дар пеш гузошташон баромада тавонистааст.

Дар боби якум, мафҳум, моҳият ва хусусиятҳои асосии бухрони сиёсӣ ва идоракунии он, бухрони сиёсӣ ва таъсири он ба парадигмаҳои сиёсии муосири идоракунии давлатӣ ва шаклҳои гуногуни бухрони сиёсӣ ва масъалаи рушди давлатдории миллӣ бо таҳлилу баррасиҳои зиёде пешниҳод гардидааст. Ҳамин тариқ, муаллиф менависад, ки моҳият ва хусусиятҳои бухрони сиёсӣ метавонад дар худ якчанд самтҳои муҳимро фаро гирад. Мавриди қайд аст, ки бухрони сиёсӣ хосияти тағйирчорикунандагӣ дошта, ҳамчун раванди сиёсӣ марҳалаи гардишиест, ки ҳам дар таркиботи институтсионалии ҷомеа ва ҳам дар таркиботи институтсионалии давлат тағйирот ворид карда метавонад. Он дар навбати дигар хосияти прогрессивӣ ва мутаҳаррикиро низ дорад.

Шароит ва вазъияти бухронӣ имкон медиҳад, ки ҷомеа ормонҳои сиёсӣ ва иҷтимоии худро, ки ба ояндаи дурахшон нигаронида шудааст, амалӣ намояд» (ниг: сах. 51-52).

Дар боби дуюм, бухрони сиёсӣ, мушкилоти идоракунии давлатӣ дар шароити бухронии инкишоф, бухронҳои муосири сиёсӣ ҳамчун таҳдид дар раванди рушди давлатдории миллӣ, механизм ва танзими пешгиринамоии бухрони сиёсӣ дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон ва махсусияти идоракунии он таҳлилу таҳқиқ ёфтааст.

Довталаб дар ин боб қайд менамояд, ки механизми давлатии бартарафнамоии бухронҳои сиёсӣ ва идоракунии онро вобаста ба соҳавӣ будани бухрон ва сатҳи фарогирии он дар шароити Тоҷикистон метавон тасниф намуд. Тамоми механизми давлатии бартараф ва танзими бухронро метавонем ба ду қисм ҷудо намоем:

- механизми ҳуқуқии танзим ба бартараф намудани бухронҳои сиёсӣ;
- механизми институтсионалии танзим ба бартараф намудани бухронҳои сиёсӣ ва идоракунии онҳо.

Ба механизми ҳуқуқии танзим ба бартараф намудани бухронҳои сиёсӣ ва идоракунии онҳо низоми ҳуқуқӣ, барномаҳо, стратегияҳо ва концепсияҳои рушди уствор ва пешгирикунандаи низоми номутаносиби равандҳои сиёсӣ ва идоракунии он дохил мешаванд». (ниг. дис. сах. 146)

Воқеан ҳам муайян кардани сарчашмаҳои пайдоиши таҳдидҳо яке аз масъалаҳои муҳимми таъмини амнияти миллӣ ба шумор меравад ва аз ин рӯ,

чунин тартиби таҳқиқоти довталаб мантиқан дуруст аст. Дар ин қисми таҳқиқот муаллиф нишон медиҳад, ки бархӯрди манфиатҳои миллӣ ва геополитикӣ чи гуна боиси пайдоиши таҳдидҳои пуриқтидори беруна мешаванд. Инчунин пайдоиши як зумра тамоюлоти манфӣ зери таъсири пешрафти илмию техникӣ низ хеле хуб асоснок карда шуда, рушди технологияҳои иттилоотӣю коммуникатсионӣ замони муосир на танҳо натиҷаи чунин пешрафт, балки сабаби пайдоиши таҳдидҳои нави иттилоотӣ, психологӣ ва идеологӣ муаррифӣ мешаванд.

Масъалаи бухрони сиёсӣ дар доираи илмҳои сиёсӣ дар ҷумҳури бори аввал матраҳ мешаванд. Инчунин, дар таҳқиқоти довталаб самтҳои нави таҳқиқотие вобаста ба бухрони сиёсӣ ошкор карда шудаанд, ки дар оянда метавонанд мавриди таҳқиқи дигар пажӯҳишгарон гарданд.

Аҳамияти назариявии натиҷаҳои таҳқиқот боз аз он ҷиҳат муҳиманд, ки онҳоро дар пешгирӣ ва ё муқовимат ба бухронҳои сиёсӣ истифода бурдан мумкин аст. Аҳамияти амалии натиҷаҳои таҳқиқоти довталаб, пеш аз ҳама, ба стратегияҳои муқовимат бо терроризм ва экстремизм ва дигар бухронҳои сиёсӣ истифода бурда мешаванд. Умуман, вобаста ба қорҳои баанҷомрасонидаи илмӣ довталаб ба ӯ додани дараҷаи илмӣ дархостшаванда мумкин аст.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия

зикршуда. Асоснокии амалии таҳқиқот аз он иборат аст, ки дар диссертатсия вобаста ба «Бухрони сиёсӣ ва хусусиятҳои идоракунии он дар шароити тағйирпазирии ҷомеа (таҷрибаи Тоҷикистон)» хулосабардорӣ карда шудааст.

Тавсияҳои асосии диссертатсия бо назардошти мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот ва натиҷаҳои онҳо ба масъалаҳои амалии давлатдорӣ ҷавобгӯ мебошанд. Инчунин, вобаста ба **эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия** методҳои таъсиррасонӣ ва моҳияти таҳқиқотро муайян ва асоснок менамоянд. Ин амал ба муаллиф имкон додааст, ки натиҷаҳои илмӣ қори диссертатсионӣро бо эътимоднокии хулосаҳои худ тасдиқ намояд. Пешниҳодот ва тавсияҳои асосии диссертатсия ро метавон дар раванди таълими қурсҳои махсуси ҷомеашиносӣ истифода бурд.

Хулоса ва тавсияҳои илмӣ довталаб вобаста ба бухрони сиёсӣ ва хусусиятҳои идоракунии он дар шароити тағйирпазирии ҷомеа (таҷрибаи Тоҷикистон) асоснокӣ ва эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқотро тасдиқ мекунанд.

Аҳамияти илмию амалии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Аҳамияти илмию амалии натиҷаҳои

диссертатсия ва таҳлилу баррасии онҳо аз он иборат аст, ки дар диссертатсия таҳлил методҳои объективӣ, таърихӣ, методҳои институтсионалӣ, муқоисавӣ, мантиқӣ ва усулҳои иҷтимоӣ сиёсӣ, вазъи бухрони сиёсӣ ва хусусиятҳои идоракунии он дар шароити Тоҷикистон мавриди истифода қарор дода шудааст. Маводи диссертатсияро метавон тавсия дод, ки дар раванди таълими сиёсатшиносӣ, ҷомеашиносӣ, амнияти миллӣ, низоъшиносӣ ва таҳияи барномаҳои таълимӣ ва китобҳои дарсӣ мавриди истифода қарор дода шаванд. Инчунин, хулосаҳо ва натиҷаҳои диссертатсияро ҳангоми таҳияи стратегияҳои мубориза бо зухуроти экстремизм ва терроризм, пешгирӣ аз пайдоиши низоъҳои нави ҷаҳонӣ ва дигар бухронҳои сиёсӣ мавриди истифода қарор додан мумкин аст. Муқаррарот ва хулосаҳои диссертатсия барои омӯзиши минбаъда бухрони сиёсӣ ва хусусиятҳои идоракунии он дар шароити дигаргуниҳои ҷомеаи тоҷикистонӣ мусоидат хоҳанд кард.

Норасоиҳо ва эродҳо. Дар таҳқиқоти диссертатсионии Қурбонов Давлатбек Мирзоевич дар баробари муваффақият ва дастовардҳои илмӣ инчунин баъзе масъалаҳои баҳснок низ дида мешаванд, ки онҳоро ба таври зайл нишон додан мумкин аст:

1. Бухрон дар соҳаи сиёсат ва идоракунии давлатӣ муҳимтарин ҷузъи раванди рушди иҷтимоӣ – сиёсӣ мебошад, ки то ҳол бо тамоми мураккабӣ, гуногунӣ ва зиддияти ҷанбаҳои он ба қадри кофӣ омӯхта нашудааст. Муаллиф дар ҳолати баррасии масъалаи мазкур, кӯшиши бартараф кардани ин парокандагиро бо пешниҳоди таҳлили байнисоҳавӣ дар асоси истифодаи усулҳои таҳқиқотҳои илмҳои сиёсӣ анҷом дода бошад ҳам, лекин ба таври мушаххас хусусиятҳои идоракунии онро ба назари мо нокифоя нишон додааст.

2. Дар таҳқиқоти мазкур устувории ҳама гуна тартиботи сиёсиро, идоракунӣ муайян мекунад, ки дар ҷомеа моделҳои стандартӣ муносибатҳои сиёсӣ - идоракунӣ, мақомҳо ва нақшҳо, инчунин меъёрҳо ва қоидаҳои танзими институтсионалӣ муқаррар карда шудаанд. Бо шарофати тартиботи институтсионалӣ дар ҷомеа сатҳи номуайяни коҳиш меёбад, одамон ногузир дар интиҳоби моделҳои эҳтимолии рафтор дар вазъияти мушаххас меъёрҳо ва қоидаҳои муқарраршудаи ҳамкорихоро ба роҳбарӣ мегиранд. Аммо дар рисолаи мазкур механизми институтсионалии тартиботи сиёсӣ ва дараҷаи боваринокии мардум ба идоракунии сиёсӣ начандон боваринок дарҷ карда шудааст.

3. Ҳарчанд зарурати шинохти бухронҳои сиёсӣ дар муҳити ҷомеаи тоҷикистонӣ ишора шавад ҳам, ба андешаи мо, ин масъала бояд дар доираи зербоби алоҳида таҳқиқ мегардид. Зеро шинохти бухрон дигар асту

идоракунии бухрон дигар. Агар дар заминаи чунин фарқкунонӣ таҳлилу баррасии онҳо сурат мегирифт, арзиши илмии диссертатсия боз ҳам болотар мешуд.

4. Механизми нигоҳ доштани устувории низоми сиёсӣ – идоракунӣ, қонуният, ташаккули ақидаҳо дар шуури одамон дар бораи зарурат ва аҳамияти тартиботи сиёсӣ - идоракунӣ, мувофиқи мақсад будани меъёрҳои онро муқаррар менамояд. Аммо пайдо шудани бухрони сиёсӣ ва сабабу натиҷаи он ба он оварда мерасонад, ки дар аксар кишварҳо ҷанг ва низоҳҳои ғайриқонунонӣ пайдо мешаванд. Аз ин рӯ, муаллифро мебоист, ки бештар дар диссертатсия дар бораи сабабҳои пайдоиши бухронҳои сиёсӣ ва пайомадҳои онҳо шарҳу баён меод.

5. Дар диссертатсияи мазкур бухрони сиёсии «Инқилобҳои ранга» ва таъсири онҳо ба кишварҳои пасошӯравӣ мавриди таҳлилӣ ҷиддӣ қарор дода нашудааст. Муаллиф метавонист бо истифода аз вази имрӯза ва ҳолати баъзе кишварҳои пасошӯравӣ таҳлилро асосноктар гардонад.

Норасоӣ ва роҳҳои номбаршуда ба ҳеҷ ваҷҳ ба мундариҷаи таҳқиқоти диссертатсионӣ таъсири манфӣ расонида наметавонанд. Онҳо масъалаҳои баҳсноке мебошанд, ки доғалаб метавонанд дар рафти ҳимояи ошкорои диссертатсияи худ ба онҳо ҷавобҳои мукамал гардонад ва мавқеи худро пурра ва асоснок намояд. Зеро диссертатсияи мазкур дорои нағзҳои илмӣ, сохтори ягона, натиҷа ва хулосаҳои дорои муҳимияти илмӣ амалӣ мебошад.

Мутобиқати тахассуси илмии доғалаб ба дараҷаи илмӣ. Доғалаби дараҷаи илмӣ аз рӯйи ихтисоси илмии мазкур солҳои 2021-2024 ба ҳайси унвонҷӯйи кафедраи сиёсатшиносӣ ва муносибатҳои байналмилалӣ Донишгоҳи Бохтар ба номи Носири Хусрав ғайриқонунонӣ намудааст. Ҳама ғайриқонунонӣ илмӣ ва ҳам омӯзгории ӯ бо ихтисоси илмии интихобнамудаи доғалаб мувофиқат дорад. Ҳамаи мақолаҳои илмии ҷопнамудаи муаллиф аз рӯйи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ мебошанд. Қурбонов Д. М аз ӯҳдаи мустақилона анҷом додани корҳои илмӣ-таҳқиқотӣ баромадааст. Ӯ дар пешбурди корҳои таҳқиқотии соҳаи илми худ ғайриқонунонӣ иштирок менамояд. Дар конференсияҳои илмии ҷумҳуриявӣ мунтазам иштирок ва маъруза менамояд. Қурбонов Д. М ба донишҷӯёни ихтисосҳои «Сиёсат ва идораи давлатӣ»-и факултети сиёсат ва идораи давлатии Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав машғулиятҳои лексионӣ мегузаронад. Гуфтаи ҷоиш аст, ки тахассуси илмии Қурбонов Д.М. ба дараҷаи илмии дарёфтшаванда мутобиқат менамояд.

Ҳамин тариқ, диссертатсияи Қурбонов Давлатбек Мирзоевич дар мавзӯи «Бухрони сиёсӣ ва хусусиятҳои идоракунии он дар шароити

тағйирпазирии ҷомеа (таҷрибаи Тоҷикистон)» таҳқиқоти мукаммал, дорои сохтори ягона, кори мустақилона анҷомёфта ва дорои наwgонии илмӣ мебошад. Мазмуну мундариҷаи таҳқиқоти диссертатсионӣ ба ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ пурра мутобиқат менамояд.

Диссертатсияи Қурбонов Д. М. аз рӯи мазмуну мундариҷаи худ ба талаботи бандҳои 32-33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, №267 (бо тағйиру иловаҳо бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, №295) тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад ва муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ аст.

Тақризи мазкур дар маҷлиси кафедраи фалсафа ва сиёсатшиносии Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон ба номи Шириншох Шохтемур аз 24 феввали соли 2025, протоколи №7 муҳокима ва тасдиқ шудааст.

Дар маҷлис 12 нафар иштирок намуданд. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» – 12 нафар, «муқобил» – нест, «бетараф» – нест.

Раиси маҷлис:

мудири кафедраи фалсафа ва
сиёсатшиносӣ, номзади
илмҳои сиёсӣ, дотсент

Асомадинов М.А.

Лоихасози тақриз:

Номзади илмҳои сиёсӣ, дотсент

Буризода Х.Б.

Котиби маҷлис:

Номзади илмҳои фалсафа, дотсент

Раҳматов У.Н.

Имзоҳои дотсентон Асомадинов М.А.,

Буризода Х.Б. ва Раҳматов У.Н. – ро тасдиқ менамоям.

Сардори шӯбаи таъминоти ҳуқуқӣ ва кадрҳои
Донишгоҳи аграрии Тоҷикистон ба номи
Шириншох Шохтемур

Қурбонзода А.Х.

Суроғай муассисаи пешбар:

734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, х. Рӯдакӣ, 146.

Тел: (+992 37) 224 -72 -07